

Skatteministeriet

12. december 2018
J.nr. 2018 - 1147

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 115 - Forslag til lov om ændring af ejendomsvurderingsloven og forskellige andre love (Videreførelse af vurderingerne, ændring af vurderingsterminen, udskydelse af fremrykning af beskatningsgrundlaget m.v.).

Hermed sendes ændringsforslag, som jeg ønsker at stille til 2. behandlingen af ovennævnte lovforslag.

Karsten Lauritzen

/ Camilla Christensen

**Ændringsforslag
til**

Forslag til lov om ændring af ejendomsvurderingsloven og forskellige andre love (Videreførelse af vurderingerne, ændring af vurderingsterminen, udskydelse af fremrykning af beskatningsgrundlaget m.v.) (L 115)

Til § 1

1) I den under *nr. 18* foreslåede affattelse af § 76, *stk. 1*, indsættes som *2. pkt.*:

”Renterne medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.”

[Renter af tilbagebetalte kompensationsbeløb skal ikke medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst]

2) I *nr. 23* ændres ”og pr. 1. oktober 2019” til: ”henholdsvis pr. 1. oktober 2019”.

[Tydeliggørelse af betingelserne for omvurdering af ejerboliger]

3) *Nr. 30* affattes således:

”30. I § 88, *stk. 2, 1. pkt.*, der bliver *stk. 3, 1. pkt.*, indsættes efter ”2018”: ”, pr. 1. oktober 2019 henholdsvis pr. 1. oktober 2020”, og efter ”2013” indsættes:”, jf. dog *stk. 6*.”

[Tydeliggørelse af betingelserne for omvurdering af erhvervsjendomme m.v. og indsættelse af henvisning til tilfælde, hvor der ikke foretages en omvurdering pr. 1. oktober 2020]

4) *Nr. 35* affattes således:

”35. § 88, *stk. 5*, der bliver *stk. 6*, affattes således:

”*Stk. 6*. Ejendomme, der får en almindelig vurdering pr. 1. januar 2020, jf. § 5, omvurderes ikke pr. 1. oktober 2020, uanset om betingelserne i § 88, *stk. 3*, er opfyldt.”

[Ejendomme, der får en almindelig vurdering pr. 1. januar 2020, skal ikke omvurderes pr. 1. oktober 2020]

5) I det under *nr. 42* foreslåede § 89, *stk. 4*, ændres ”Omvurderinger” til: ”Vurderinger”, og efter ”87, *stk. 3*,” indsættes: ”1. og 6. *pkt.*,”.

[Præcisering af hvilke vurderinger, der er omfattet af klagefristen i skatteforvaltningslovens § 35 a, stk. 3]

Til § 3

6) I det under *nr. 12* foreslåede § 4 a, *stk. 4*, indsættes i *1. pkt.*, efter ”oplysningsfristen for indkomståret”: ”, jf. skattekontrollovens §§ 10-13”.

[Indsættelse af henvisning til den bestemmelse, hvoraf oplysningsfristen fremgår]

7) I det under *nr. 15* foreslåede § 16 indsættes i *stk. 1, 3. pkt.*, efter ”oplysningsfristen for indkomståret 2019”: ”, jf. skattekontrollovens §§ 10-13”.

[Indsættelse af henvisning til den bestemmelse, hvoraf oplysningsfristen fremgår]

Til § 10

8) *Nr. 3* affattes således:

”3. § 22, *stk. 10, 1. pkt.*, ophæves, og i stedet indsættes:

”§ 2, nr. 2-10 og 12-21, og § 3, nr. 2-13, har virkning fra og med det skatteår henholdsvis indkomstår, hvor beskatningen sker på grundlag af ejendomsvurderinger foretaget efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6. Indtil da gælder reglerne i den tidligere gældende lov om vurdering af landets faste ejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 1067 af 30. august 2013, som ændret ved lov nr. 1635 af 26. december 2013, lov nr. 1535 af 27. december 2014 og lov nr. 61 af 16. januar 2017.”

[Indtil ændringer som følge af ejendomsvurderingsloven i Skatteministeriets og anden lovgivning får virkning, skal reglerne i den tidligere gældende vurderingslov gælde]

9) *Nr. 4* affattes således:

”4. § 22, *stk. 12, 1. og 2. pkt.*, affattes således:

”§ 5, nr. 1 og 2, §§ 6-9, § 11, § 12, nr. 2, §§ 13 og 14, § 15, nr. 1 og 3, § 20, nr. 2, og § 21 har virkning fra og med det skatteår henholdsvis indkomstår, hvor beskatningen sker på grundlag af ejendomsvurderinger foretaget efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6. Indtil da gælder reglerne i den tidligere gældende lov om vurdering af landets faste ejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 1067 af 30. august 2013, som ændret ved lov nr. 1635 af 26. december 2013, lov nr. 1535 af 27. december 2014 og lov nr. 61 af 16. januar 2017.”

[Indtil ændringer som følge af ejendomsvurderingsloven i Skatteministeriets og anden lovgivning får virkning, skal reglerne i den tidligere gældende vurderingslov gælde, og rettelse af fejl vedrørende virkningsbestemmelser i lov nr. 688 af 8. juni 2017]

Til § 13

10) I *stk. 4* ændres ”§ 4, nr. 1, 2 og 4” til: ”§ 4, nr. 2 og 4”, og ”§ 11, nr. 1 og 3,” ændres til: ”§ 11”.

[Ændring af virkningstidspunktet for justering af den midlertidige indefrysningssordning og rettelse af fejl vedrørende virkningstidspunktet for konsekvensændring i lov nr. 278 af 17. april 2018]

11) I *stk. 7* ændres ”nr. 11” til: ”nr. 12”.

[Rettelse af fejl vedrørende virkningstidspunktet for overgangsregel i ejendomsværdiskatteloven]

12) Efter *stk. 7* indsættes som nyt stykke:

”*Stk. 8. § 4, nr. 1, har for så vidt angår alle tilfælde, hvor ejerens grundskyld i 2017 ikke svarer til et helt års grundskyld, bortset fra tilfælde, hvor dette skyldes ophør af fritagelse for grundskyld, virkning fra 1. januar 2018.*”

Stk. 8 bliver herefter stk. 9.

[Ændring af virkningstidspunktet for justering af den midlertidige indefrysningssordning]

Bemærkninger

Til nr. 1

Med lovforslaget foreslås det at affatte ejendomsvurderingslovens § 76, stk. 1, således, at kompensationsbeløb, der skal tilbagebetales, jf. ejendomsvurderingslovens § 74, stk. 1, skal forrentes med 6,2 pct. pr. påbegyndt år fra og med året efter det år, som kompensationen efter ejendomsvurderingslovens § 74, stk. 1, er udregnet for, til og med det år, hvor tilbagebetaling sker. Som lovforslaget er udformet, er konsekvensen, at rentebeløbet vil være skattepligtigt. Det har imidlertid ikke været hensigten.

Renter af overskydende skat skal ikke medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Den skattepligtige har efter kildeskattelovens § 62, stk. 3, 2. pkt., krav på rente fra den 1. september i året efter indkomståret, hvis tilbagebetaling af overskydende skat sker efter denne dato. Efter kildeskattelovens § 23, stk. 3, medregnes renter som nævnt i bl.a. kildeskattelovens § 62, stk. 3, 2. pkt., ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Efter ejendomsvurderingslovens § 74, stk. 1, 2. pkt., er kompensationen skattefri, når de pågældende ejendomsskatter ikke var fradragsberettigede ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter ligningslovens § 14. Efter denne bestemmelse kan der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrages udgifter til ejendomsskatter. Der gives dog ikke fradrag for ejendomsskatter for en- og tofamiliehuse, hvis ejendommen i indkomståret har tjent til bolig for ejeren, og på ubebyggede grunde, der er erhvervet med henblik på privat benyttelse.

Det foreslås med ændringsforslaget, at renterne af tilbagebetalte kompensationsbeløb tilsvarende renter af overskydende skat ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, hvad enten ejeren er en fysisk person eller en juridisk person.

Den foreslåede fritagelse for beskatning af renterne vil indebære, at renterne af tilbagebetalte kompensationsbeløb vil være skattefrie også i tilfælde, hvor de pågældende ejendomsskatter har været fradragsberettigede efter ligningslovens § 14, og kompensationen dermed ikke vil være skattefri, jf. ejendomsvurderingslovens § 74, stk. 1, 2. pkt.

Til nr. 2

Med lovforslagets § 1, nr. 23, foreslås det, at ejendomsvurderingslovens § 87, stk. 2, 1. pkt., der med lovforslaget bliver stk. 3, 1. pkt., ændres, så der skal foretages omvurdering af ejendomme som nævnt i stk. 1, som pr. 1. oktober 2018 og pr. 1.

oktober 2019 opfylder betingelserne for omvurdering efter § 3 i lov om vurdering af landets faste ejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 1067 af 30. august 2013.

Den foreslåede ændring af ejendomsvurderingslovens § 87, stk. 2, 1. pkt., kan forstås således, at der kun skal foretages omvurdering af ejendomme, som både opfylder betingelserne for omvurdering efter den tidligere gældende vurderingslovs § 3 pr. 1. oktober 2018 og pr. 1. oktober 2019. Dette er imidlertid ikke hensigten.

Hensigten er, at der skal foretages omvurdering pr. 1. oktober 2018 af alle ejendomme, som opfylder betingelserne for omvurdering efter § 3 i den tidligere gældende vurderingslov pr. 1. oktober 2018, at der skal foretages omvurdering pr. 1. oktober 2019 af alle ejendomme, som opfylder betingelserne for omvurdering efter § 3 i den tidligere gældende vurderingslov pr. 1. oktober 2019, og at der, hvis en ejendom både opfylder betingelserne for omvurdering efter § 3 i den tidligere gældende vurderingslov pr. 1. oktober 2018 og pr. 1. oktober 2019 skal foretages en omvurdering af den pågældende ejendom både pr. 1. oktober 2018 og pr. 1. oktober 2019.

Det foreslås derfor med ændringsforslaget, at det tydeliggøres, at der vil skulle foretages omvurdering af ejendomme som nævnt i stk. 1, som pr. 1. oktober 2018 henholdsvis pr. 1. oktober 2019 opfylder betingelserne for omvurdering efter § 3 i lov om vurdering af landets faste ejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 1067 af 30. august 2013, som ændret ved lov nr. 1635 af 26. december 2013, lov nr. 1535 af 27. december 2014 og lov nr. 61 af 16. januar 2017.

Til nr. 3

Med lovforslagets § 1, nr. 30-32, foreslås det, at der foretages en række ændringer i den gældende ejendomsvurderingslovs § 88, stk. 2, der efter lovforslaget bliver § 88, stk. 3, så der skal foretages omvurdering af ejendomme omfattet af stk. 1, som pr. 1. oktober 2018, pr. 1. oktober 2019 og pr. 1. oktober 2020 opfylder betingelserne for omvurdering efter § 3 i den tidligere gældende vurderingslov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1067 af 30. august 2013.

Med ændringsforslag nr. 4 foreslås det præciseret, at ejendomme, der får en almindelig vurdering pr. 1. januar 2020, jf. ejendomsvurderingslovens § 5, ikke skal omvurderes pr. 1. oktober 2020, uanset om betingelserne i § 88, stk. 3, er opfyldt.

Det foreslås med ændringsforslaget, at der i § 88, stk. 3, 1. pkt., indsættes en henvisning til det foreslåede § 88, stk. 6, i ændringsforslag nr. 4.

Med lovforslagets § 1, nr. 30, foreslås det, at ejendomsvurderingslovens § 88, stk. 2, 1. pkt., der med lovforslaget bliver stk. 3, 1. pkt., ændres, så der skal foretages

omvurdering af ejendomme som nævnt i stk. 1, som pr. 1. oktober 2018, pr. 1. oktober 2019 og pr. 1. oktober 2020 opfylder betingelserne for omvurdering efter § 3 i lov om vurdering af landets faste ejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 1067 af 30. august 2013.

Den foreslåede ændring af ejendomsvurderingslovens § 88, stk. 2, 1. pkt., kan forstås således, at der kun skal foretages omvurdering af ejendomme, som både opfylder betingelserne for omvurdering efter den tidligere gældende vurderingslovs § 3 pr. 1. oktober 2018, pr. 1. oktober 2019 og pr. 1. oktober 2020. Det er imidlertid ikke hensigten.

Hensigten er, at der skal foretages omvurdering pr. 1. oktober 2018 af alle ejendomme, som opfylder betingelserne for omvurdering efter § 3 i den tidligere gældende vurderingslovs pr. 1. oktober 2018, at der skal foretages omvurdering pr. 1. oktober 2019 af alle ejendomme, som opfylder betingelserne for omvurdering efter § 3 i den tidligere gældende vurderingslovs pr. 1. oktober 2019, at der skal foretages omvurdering pr. 1. oktober 2020 af alle ejendomme, som opfylder betingelserne for omvurdering efter § 3 i den tidligere gældende vurderingslovs pr. 1. oktober 2020, og at der, hvis en ejendom f.eks. både opfylder betingelserne for omvurdering efter § 3 i den tidligere gældende vurderingslov pr. 1. oktober 2018 og pr. 1. oktober 2019 skal foretages en omvurdering af den pågældende ejendom både pr. 1. oktober 2018 og pr. 1. oktober 2019.

Det foreslås derfor med ændringsforslaget, at det tydeliggøres, at der vil skulle foretages omvurdering af ejendomme som nævnt i stk. 1, som pr. 1. oktober 2018, pr. 1. oktober 2019 henholdsvis pr. 1. oktober 2020 opfylder betingelserne for omvurdering efter § 3 i lov om vurdering af landets faste ejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 1067 af 30. august 2013, som ændret ved lov nr. 1635 af 26. december 2013, lov nr. 1535 af 27. december 2014 og lov nr. 61 af 16. januar 2017.

Til nr. 4

Med lovforslagets § 1, nr. 35, foreslås det, at ejendomsvurderingslovens § 88, stk. 6, ophæves.

Det foreslås med ændringsforslaget at præcisere, at ejendomme, der får en almindelig vurdering pr. 1. januar 2020, jf. § 5, ikke skal omvurderes pr. 1. oktober 2020, uanset om betingelserne i det foreslåede § 88, stk. 3, i lovforslaget er opfyldt. Det foreslås, at denne ændring indsættes som et stk. 6 i ejendomsvurderingslovens § 88, hvorfor det foreslås, at lovforslagets § 1, nr. 35, ændres i overensstemmelse hermed.

Der kan være ejendomme, der pr. 1. januar 2020 vurderes som ejerboliger efter ejendomsvurderingsloven, men som pr. 1. oktober 2020 anses for at være erhvervsejendomme m.v. efter den tidligere gældende vurderingslov, hvorved de efter det foreslåede § 88, stk. 3, vil få en omvurdering efter det gamle vurderingssystem pr. 1. oktober 2020, selvom ejendommene også pr. 1. januar 2020 har fået en vurdering efter det nye ejendomsvurderingssystem, idet de pr. 1. januar 2020 var at anse for ejerboliger efter ejendomsvurderingsloven.

Ændringsforslaget skal sikre, at sådanne ejendomme ikke vil få to vurderinger i 2020, således at der fortsat som udgangspunkt kun vil være en vurdering pr. vurderingsår. Desuden skal forslaget sikre, at en ejendom ikke får en vurdering efter det gamle vurderingssystem, når først den én gang er blevet vurderet efter det nye ejendomsvurderingssystem.

De omfattede ejendomme vil, alt afhængigt af om der sker ændringer i perioden fra og med 2. januar 2020 til og med 1. januar 2021, som gør, at ejendommene efter ejendomsvurderingsloven ændrer kategorisering fra at være ejerboliger til at være erhvervsejendomme m.v., enten få en almindelig vurdering pr. 1. januar 2021 efter det nye ejendomsvurderingssystem (hvis der pr. 1. januar 2021 er tale om en ejendom, der efter ejendomsvurderingsloven vurderes i ulige år) eller en omvurdering pr. 1. januar 2021 (hvis der pr. pr. 1. januar 2021 er tale om en ejendom, der efter ejendomsvurderingslovens vurderes i lige år, og der med ændringen af ejendommen er tale om en omvurderingsgrund efter ejendomsvurderingsloven).

Ændringsforslaget skal ses i sammenhæng med ændringsforslag nr. 3.

Til nr. 5

Med lovforslagets § 1, nr. 42, foreslås det at indsætte et nyt stk. 4 i ejendomsvurderingslovens § 89, hvorefter omvurderinger foretaget efter ejendomsvurderingslovens § 87, stk. 3, og § 88, stk. 3, kan påklages inden for fristerne i skatteforvaltningslovens § 35 a, stk. 3.

Efter forslaget til ændringer af ejendomsvurderingslovens § 87, stk. 3, i lovforslagets § 1, nr. 23-26, skal der foretages omvurdering af ejendomme som nævnt i § ejendomsvurderingslovens 87, stk. 1, som pr. 1. oktober 2018 og/eller pr. 1. oktober 2019 opfylder betingelserne for omvurdering efter § 3 i den tidligere gældende vurderingslov. For ejendomme, der skulle vurderes i lige år som ejerboliger efter § 1, 2. pkt., i den tidligere gældende vurderingslov, men som ikke ved vurderingen pr. 1. januar 2020 vurderes som en ejerbolig i lige år, jf. ejendomsvurderingslovens § 5, foretages der almindelig vurdering pr. 1. oktober 2020 efter reglerne i

den foreslåede affattelse af § 87, stk. 2, i ejendomsvurderingsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 22. Er der foretaget en omvurdering pr. 1. oktober 2018 eller pr. 1. oktober 2019, videreføres dog den seneste af sådanne ansættelser.

Er der for ejendomme omfattet af de foreslåede § 87, stk. 3, 4. og 5. pkt., i ejendomsvurderingsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 26, sket ændringer på ejendommen i perioden fra og med den 2. oktober 2019 til og med den 1. oktober 2020, der ville have medført, at ejendommen opfyldte betingelserne for omvurdering pr. 1. oktober 2020 efter § 3 i den tidligere gældende vurderingslov, foretages der omvurdering efter 1. pkt. Omvurderinger efter de foreslåede § 87, stk. 3, 1. og 6. pkt., i ejendomsvurderingsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 23 og 26, foretages efter reglerne i den tidligere gældende vurderingslov. Omvurderinger foretaget pr. 1. oktober 2018 og pr. 1. oktober 2020 betragtes som en almindelig vurdering. For ejendomme omfattet af de foreslåede § 87, stk. 3, 4.-6. pkt., i ejendomsvurderingsloven, jf. i lovforslagets § 1, nr. 26, foretages der ikke omvurdering efter § 6 pr. 1. januar 2020.

Det foreslås med ændringsforslaget, at den foreslåede affattelse af ejendomsvurderingslovens § 89, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 42, ændres, så det tydeliggøres, hvilke vurderinger der vil kunne klages over efter bestemmelsen.

Lovforslagets § 1, nr. 42, er en konsekvens af den foreslåede videreførelse af vurderingerne med yderligere to år, jf. lovforslagets § 1, nr. 22-35, der vil medføre, at der skal foretages yderligere omvurderinger af både ejerboliger og erhvervsejendomme m.v. efter det gamle vurderingssystem i perioden indtil overgangen til det nye ejendomsvurderingssystem, såfremt betingelserne herfor er opfyldt. Lovforslagets § 1, nr. 42, skal således sikre, at de omvurderinger, der efter lovforslaget skal foretages som følge af den foreslåede videreførelse af vurderingerne, kan påklages inden for fristerne i skatteforvaltningslovens § 35 a, stk. 3.

Efter det foreslåede § 87, stk. 3, i ejendomsvurderingsloven, som der henvises til i den foreslåede affattelse af ejendomsvurderingslovens § 89, stk. 4, i lovforslaget § 1, nr. 42, skal der imidlertid både foretages omvurderinger, jf. de foreslåede § 87, stk. 3, 1. og 6. pkt., i ejendomsvurderingsloven og almindelige, videreførte vurderinger, jf. det foreslåede § 87, stk. 3, 4. pkt., i ejendomsvurderingsloven.

Adgangen til at klage over de almindelige, videreførte vurderinger fremgår af de foreslåede bestemmelser i ejendomsvurderingslovens § 89, stk. 1 og 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 36-41.

Det foreslås derfor i ændringsforslaget, at det tydeliggøres, at de vurderinger i det foreslåede § 87, stk. 3, i ejendomsvurderingsloven, der kan klages over efter den foreslåede bestemmelse i ejendomsvurderingslovens § 89, stk. 4, er de omvurderinger, der skal foretages efter de foreslåede § 87, stk. 3, 1. og 6. pkt., i ejendoms-

vurderingsloven, dvs. både omvurderinger, der anses for at være almindelige vurderinger, og omvurderinger, der ikke anses for at være almindelige vurderinger. Dette vil betyde, at de almindelige videreførte vurderinger, der skal foretages efter det foreslåede § 87, stk. 3, 4. pkt., i ejendomsvurderingsloven som hidtil ikke vil kunne påklages efter reglerne i det foreslåede § 89, stk. 4.

I stedet vil disse vurderinger, ligesom de andre almindelige, videreførte vurderinger, kunne påklages efter de foreslåede bestemmelser i ejendomsvurderingslovens § 89, stk. 1 og 2.

Til nr. 6 og 7

Med lovforslagets § 3, nr. 12, foreslås det, at der i ejendomsværdiskattelovens § 4 a indsættes et nyt stk. 4. Det foreslåede stk. 4 vil medføre, at der for ejendomme omfattet af ejendomsværdiskattelovens § 4, nr. 1-10, foretages en foreløbig opgørelse af ejendomsværdiskatten for indkomståret efter ejendomsværdiskattelovens § 3, når ejendomsvurderingen for indkomståret ikke er meddelt ejeren inden oplysningsfristen for indkomståret. Den foreløbige beregning fastsættes ved at anvende beregningsgrundlaget efter stk. 1 for indkomståret før indkomståret. Når ejendomsvurderingen for indkomståret er meddelt ejeren, opgøres ejendomsværdiskatten endeligt.

Med lovforslagets § 3, nr. 15, foreslås det desuden at indsætte en ny § 16 i ejendomsværdiskatteloven, hvor det foreslås, at ejere af ejendomme, der efter § 1, 2. pkt., i den tidligere gældende vurderingslov skulle vurderes i lige år som ejerboliger, og hvorpå der i perioden fra og med den 2. september 2018 til og med den 1. oktober 2018 er foretaget en ændring, der medfører en ansættelse af ejendomsværdien efter § 33, stk. 12-15, i den tidligere gældende vurderingslov, jf. ejendomsvurderingslovens § 87, kan anmode om ikke at blive beskattet af denne ændring i indkomståret 2019.

Det foreslås med lovforslagets § 3, nr. 15, desuden, at en tilsvarende anmodningsmulighed skal gælde i tilfælde, hvor der i perioden fra og med den 2. september 2018 til og med den 1. oktober 2018 er foretaget en ændring, der medfører, at ejendommen overgår fra at være en ejendom, der efter § 1, 2. pkt., i den tidligere gældende vurderingslov vurderes i lige år som ejerboliger, til at være en ejendom, der efter den tidligere gældende vurderingslov vurderes i ulige år som andre ejendomme eller omvendt.

Efter lovforslagets § 3, nr. 15, skal anmodning efter de foreslåede 1. og 2. pkt. i forslaget til ejendomsværdiskattelovens § 16, stk. 1, efter det foreslåede 3. pkt. indgives til Skatteforvaltningen inden oplysningsfristen for indkomståret 2019.

Både i den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 3, nr. 12, og i den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 3, nr. 15, henvises der til oplysningsfristen. Det kan imidlertid være uklart, hvilken oplysningsfrist der er tale om.

Det foreslås derfor, at det præciseres, at det er oplysningsfristerne i skattekontrollovens §§ 10-13, der er afgørende for de foreslåede bestemmelser.

Til nr. 8

Med lovforslagets § 10, nr. 3, foreslås det at ændre § 22, stk. 10, 1. pkt., i lov nr. 688 af 8. juni 2017, således at § 2, nr. 1-10 og 12-21, og § 3, nr. 2-13, i lov nr. 688 af 8. juni 2017 skal have virkning fra og med det skatteår henholdsvis indkomstår, hvor beskatningen sker på grundlag af ejendomsvurderinger foretaget efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6.

Den i lovforslagets § 10, nr. 3, foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 22-35, hvor det foreslås at videreføre vurderingerne med yderligere to år.

Indtil det tidspunkt, hvor de omfattede bestemmelser efter lovforslaget vil have virkning, dvs. det skatteår henholdsvis indkomstår, hvor beskatningen sker på grundlag af ejendomsvurderinger foretaget efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6, vil de tidligere gældende formuleringer i de forskellige loves bestemmelser være gældende.

Det vil eksempelvis betyde, at der vil henvises til visse bestemmelser i den tidligere gældende vurderingslov. Denne lov er imidlertid ophævet.

Det foreslås derfor, at der i den foreslåede affattelse af § 22, stk. 10, i lovforslagets § 10, nr. 3, indsættes en henvisning til, at indtil dette tidspunkt, hvor § 2, nr. 2-10 og 12-21, og § 3, nr. 2-13, i lov nr. 688 af 8. juni 2017 får virkning, vil reglerne i den tidligere gældende vurderingslov gælde.

Det vil betyde, at hvor der eksempelvis er tale om en henvisning til vurderingslovens § 1, som det er tilfældet i § 2, nr. 3, i lov nr. 688 af 8. juni 2017, som ændrer i § 1, stk. 3, 4. pkt., i lov om kommunal ejendomsskat, så vil henvisningen til vurderingsloven skulle forstås således, at der er tale om en henvisning til den tidligere gældende vurderingslovs § 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 1067 af 30. august 2013, som ændret ved lov nr. 1635 af 26. december 2013, lov nr. 1535 af 27. december 2014 og lov nr. 61 af 16. januar 2017.

Ændringsforslaget vil dermed indebære, at hvor der i de nævnte bestemmelser i den foreslåede affattelse af § 22, stk. 10, i lov nr. 688 af 8. juni 2017, henvises til vurderingsloven, vil det i overgangsperioden, indtil det nye ejendomsvurderingssy-

stem er klart, være reglerne efter den tidligere gældende vurderingslov, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1067 af 30. august 2013, som ændret ved lov nr. 1635 af 26. de- cember 2013, lov nr. 1535 af 27. december 2014 og lov nr. 61 af 16. januar 2017, der henvises til.

Desuden foreslås det med ændringsforslaget, at en af de bestemmelser, der er in- kluderet i § 22, stk. 10, i lov nr. 688 af 8. juni 2017 udgår af bestemmelsen, da virkningstidspunktet for denne ikke skal udskydes. Det drejer som om § 2, nr. 1, i lov nr. 688 af 8. juni 2017, som ved en fejl er medtaget i den i lovforslagets fore- slåede affattelse af bestemmelsen.

Til nr. 9

Med lovforslagets § 10, nr. 4, foreslås det, at der indsættes et nyt stk. 14 i § 22 i lov nr. 688 af 8. juni 2017, hvorefter § 5, nr. 1 og 2, §§ 6-9, § 10, nr. 4, § 11, § 12, nr. 2, §§ 13 og 14, § 15, nr. 1 og 3, og §§ 18-21 i lov nr. 688 af 8. juni 2017 har virkning fra og med det skatteår henholdsvis indkomstår, hvor beskatningen sker på grundlag af ejendomsvurderinger foretaget efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6.

Af § 22, stk. 12, 1. pkt., i lov nr. 688 af 8. juni 2017 fremgår det, at § 5, nr. 1 og 2, og §§ 6, 8, 9 og 11 i lov nr. 688 af 8. juni har virkning fra det tidspunkt, hvor der foreligger en offentlig vurdering efter ejendomsvurderingsloven.

Det i lovforslagets § 10, nr. 4, foreslåede stk. 14 og det gældende § 22, stk. 12, 1. pkt., i lov nr. 688 af 8. juni 2017 omhandler således delvist de samme bestemmelser.

Efter lovforslagets § 10, nr. 4, skal § 5, nr. 1 og 2, og §§ 6, 8, 9 og 11 i lov nr. 688 af 8. juni 2017 have virkning fra og med det skatteår henholdsvis indkomstår, hvor beskatningen sker på grundlag af ejendomsvurderinger foretaget efter ejendoms- vurderingslovens §§ 5 eller 6.

Efter det gældende § 22, stk. 12, 1. pkt., i lov nr. 688 af 8. juni 2017 vil de nævnte bestemmelser imidlertid have virkning fra det tidspunkt, hvor der foreligger en of- fentlig vurdering efter ejendomsvurderingsloven.

Bestemmelserne vil således, som lovforslaget ser ud nu, have virkning fra to for- skellige tidspunkter. Dette er ikke hensigten. Det gældende § 22, stk. 12, i lov nr. 688 af 8. juni 2017 skal i stedet ændres, således at der indsættes nogle yderligere bestemmelser, og virkningstidspunktet konsekvensrettes i forhold til lovforslagets § 1, nr. 22-35, så bestemmelserne vil få virkning fra og med det skatteår henholds- vis indkomstår, hvor beskatningen sker på grundlag af ejendomsvurderinger fore- taget efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6.

Desuden skal enkelte af de bestemmelser, der er inkluderet i lovforslagets § 10, nr. 4, udgå af bestemmelsen, da virkningstidspunktet for disse ikke skal udskydes. Det drejer som om § 10, nr. 4, §§ 18-19 og § 20, nr. 1, som ved en fejl er medtaget i bestemmelsen.

Det foreslås på den baggrund, at lovforslagets § 10, nr. 4, ændres, så de ønskede ændringer foretages i § 22, stk. 12, 1. pkt., i lov nr. 688 af 8. juni 2017.

Efter ændringsforslaget vil § 5, nr. 1 og 2, §§ 6-9, § 11, § 12, nr. 2, §§ 13 og 14, § 15, nr. 1 og 3, § 20, nr. 2, og § 21 i lov nr. 688 af 8. juni 2017 således alle have virkning fra og med det skatteår henholdsvis indkomstår, hvor beskatningen sker på grundlag af ejendomsvurderinger foretaget efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6.

Indtil det tidspunkt, hvor de omfattede bestemmelser efter lovforslaget vil have virkning, dvs. det skatteår henholdsvis indkomstår, hvor beskatningen sker på grundlag af ejendomsvurderinger foretaget efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6, vil de tidligere gældende formuleringer i de forskellige loves bestemmelser være gældende. Det vil eksempelvis betyde, at der henvises til visse bestemmelser i den tidligere gældende vurderingslov.

Denne lov er imidlertid ophævet. Det foreslås derfor med ændringsforslaget, at hvor der i de nævnte bestemmelser i den foreslåede affattelse af § 22, stk. 12, i lov nr. 688 af 8. juni 2017, henvises til vurderingsloven, vil det i overgangsperioden, indtil det nye ejendomsvurderingssystem er klart, være reglerne efter den tidligere gældende vurderingslov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1067 af 30. august 2013, som ændret ved lov nr. 1635 af 26. december 2013, lov nr. 1535 af 27. december 2014 og lov nr. 61 af 16. januar 2017, der henvises til.

Det vil betyde, at hvor der eksempelvis er tale om en henvisning til vurderingslovens § 33, stk. 1 og 7, som det er tilfældet i § 5, nr. 2, i lov nr. 688 af 8. juni 2017, som ændrer i afskrivningslovens § 40 C, stk. 8, 1. pkt., så vil henvisningen til vurderingsloven skulle forstås således, at der er tale om en henvisning til den tidligere gældende vurderingslovs § 33, stk. 1 og 7, jf. lovbekendtgørelse nr. 1067 af 30. august 2013, som ændret ved lov nr. 1635 af 26. december 2013, lov nr. 1535 af 27. december 2014 og lov nr. 61 af 16. januar 2017.

Til nr. 10

Med lovforslagets § 4, nr. 1 og 2, foreslås det at indsætte formuleringen ”omregnet til helårsniveau” i grundskyldslånelovens § 9, stk. 1, 2. pkt., og § 9, stk. 3. 1. pkt.

De foreslåede ændringer har til formål at præcisere, at der, til brug for beregning af det beløb, der skal indefrysnes efter den midlertidige indefrysningsordning, sammenlignes med et helt års grundskyld, uanset om den grundskyld, ejeren har betalt i 2017 henholdsvis erhvervsåret for ejendommen, såfremt den er erhvervet i perioden 2018-2020, svarer til et helt års grundskyld eller ej.

Skatteministeriet har hidtil forstået, at der i den it-mæssige håndtering af den midlertidige indefrysningsordning generelt er taget højde for omregning til helårsniveau. Derfor er bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 1 og 2, også formuleret sådan, at der med de foreslåede ændringer er tale om præciseringer. På den baggrund er lovforslagets § 13, stk. 4, desuden udformet således, at lovforslagets § 4, nr. 1 og 2, har virkning fra og med den 1. januar 2018.

Det har imidlertid i forbindelse med høringen vist sig, at der i den it-mæssige håndtering af den midlertidige indefrysningsordning ikke er taget højde for omregning til helårsniveau af grundskylden i 2017, hvis årsagen til, at ejerens grundskyld i 2017 ikke svarer til et helt års grundskyld, er ophør af fritagelser for grundskyld. Som den it-mæssige håndtering er udformet i dag, omregnes grundskylden for 2017 således ikke til helårsniveau i tilfælde, hvor ejeren ikke betaler et helt års grundskyld i 2017 grundet ophør af fritagelse for grundskyld.

Det foreslås derfor, at lovforslagets § 13, stk. 4, ændres, således at lovforslagets § 4, nr. 1, udgår af bestemmelsen med den virkning, at lovforslagets § 4, nr. 1, ikke vil have virkning fra og med den 1. januar 2018, men i stedet vil have virkning fra og med den 1. januar 2019, dvs. med fremadrettet virkning.

Ændringsforslaget skal ses i sammenhæng med ændringsforslag nr. 12.

Af lovforslagets § 13, stk. 4, fremgår det desuden, at lovforslagets § 11, nr. 1 og 3, har virkning fra og med den 1. januar 2018.

Lovforslagets § 11, nr. 1 og 3, er begge konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 22-35, hvorfor det med lovforslagets § 13, stk. 4, foreslås, at bestemmelserne skal have virkning fra samme tidspunkt som lovforslagets § 1, nr. 22-35, dvs. fra og med den 1. januar 2018.

Lovforslagets § 11, nr. 2, er imidlertid også en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 22-35, hvorfor også denne bestemmelse skal have virkning fra samme tidspunkt som lovforslagets § 1, nr. 22-35, dvs. fra og med den 1. januar 2018. Det er en fejl, at lovforslagets § 11, nr. 2, ikke er omfattet af § 13, stk. 4, i det fremsatte lovforslag. Det foreslås derfor, at fejlen rettes, således at lovforslagets § 13, stk. 4, ændres, så bestemmelsen omfatter hele lovforslagets § 11.

Med lovforslagets § 3, nr. 11, foreslås det at konsekvensændre en henvisning i ejendomsværdiskattelovens § 4 a, stk. 5, som følge af lovforslagets § 3, nr. 7 og 9, hvor det foreslås at ophæve ejendomsværdiskattelovens § 4 a, stk. 2 og 3.

Af lovforslagets § 13, stk. 6, fremgår det, at lovforslagets § 3, nr. 11, skal have virkning fra og med indkomståret 2020 for ejendomme, der pr. 1. januar 2020 vurderes i lige år, jf. ejendomsvurderingslovens § 5, stk. 2, 1. pkt., og fra og med indkomståret 2021 for andre ejendomme.

Med lovforslagets § 3, nr. 12, foreslås det, at der i ejendomsværdiskattelovens § 4 a indsættes et nyt stk. 4 efter stk. 5, der med lovforslagets § 3, nr. 7 og 9, bliver stk. 3. Det foreslåede stk. 4 vil medføre, at der for ejendomme omfattet af ejendomsværdiskattelovens § 4, nr. 1-10, foretages en foreløbig opgørelse af ejendomsværdiskatten for indkomståret efter ejendomsværdiskattelovens § 3, når ejendomsvurderingen for indkomståret ikke er meddelt ejeren inden oplysningsfristen for indkomståret. Den foreløbige beregning fastsættes ved at anvende beregningsgrundlaget efter ejendomsværdiskattelovens § 4 a, stk. 1, for indkomståret før indkomståret. Når ejendomsvurderingen for indkomståret er meddelt ejeren, opgøres ejendomsværdiskatten endeligt.

Det fremgår af lovforslagets § 13, stk. 7, at lovforslagets § 3, nr. 11, skal have virkning fra og med indkomståret 2020.

Det er en fejl, at lovforslagets § 3, nr. 11, nævnes både i lovforslagets § 13, stk. 6 og 7, og dermed vil skulle have virkning på to forskellige tidspunkter. Henvisningen i lovforslagets § 13, stk. 7, skulle således rettelig have været til lovforslagets § 3, nr. 12, der skal have virkning fra og med indkomståret 2020.

Det foreslås, at denne fejl rettes.

Til nr. 12

Med ændringsforslag nr. 10 foreslås det, at lovforslagets § 13, stk. 4, ændres, således at lovforslagets § 4, nr. 1, udgår af bestemmelsen med den virkning, at lovforslagets § 4, nr. 1, ikke længere vil have virkning fra og med den 1. januar 2018, men i stedet vil have virkning fra og med den 1. januar 2019, dvs. med fremadrettet virkning.

Ændringsforslag nr. 10 vil betyde, at der, for så vidt angår tilfælde omfattet af lovforslagets § 4, nr. 1, først skal ske en omregning af grundskylden for 2017 til helårsniveau fra og med den 1. januar 2019.

En sådan ændring vil, isoleret set, gælde for alle tilfælde omfattet af lovforslagets § 4, nr. 1. Ændringen vil således også gælde i tilfælde, hvor ejeren af ejendommen af anden grund end ophør af fritagelse for grundskyld ikke har betalt et helt års

grundskyld i 2017. Også i sådanne tilfælde vil lovforslagets § 4, nr. 1, hvorefter grundskylden i 2017 skal omregnes til helårsniveau, således først få virkning fra og med den 1. januar 2019.

Det er imidlertid kun situationer, hvor grundskylden for 2017 ikke svarer til et helt års grundskyld, fordi der er tale om ophør af fritagelse for grundskyld, der i dag ikke er håndteret i den it-mæssige håndtering af den midlertidige indefrysningssordning.

Derfor foreslås det med ændringsforslaget, at der indsættes et nyt stk. 7 i lovforslagets § 13, hvorefter lovforslagets § 4, nr. 1, skal have virkning fra den 1. januar 2018 for så vidt angår alle situationer, hvor grundskylden i 2017 ikke svarer til et helt års grundskyld, bortset fra situationer, hvor dette skyldes ophør af fritagelse for grundskyld.

Dermed vil de foreslåede ændringer i lovforslaget, der vil medføre, at grundskylden skal omregnes til helårsniveau, få virkning fra den 1. januar 2019 for så vidt angår de tilfælde af omregning til helårsniveau, der ikke allerede er understøttet it-mæssigt, mens ændringerne vil få virkning fra den 1. januar 2018 for så vidt angår de tilfælde, der i dag er understøttet it-mæssigt, idet der, som det også fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 1 og 2, i disse tilfælde er tale om præciseringer.

Ejendomsskattebilletterne for 2019 er i mange tilfælde allerede udsendt til borgerne. For så vidt angår de tilfælde af omregning til helårsniveau, der ikke allerede er systemunderstøttet, og som derfor efter ændringsforslaget vil have virkning fra 1. januar 2019, vil omregning til helårsniveau i 2019 således skulle ske ved en korrektion af ejendomsskattebilletten for 2019, som vil blive udsendt primo 2019.